

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра неврології та нейрохірургії

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. проректора з науково-педагогічної роботи

Світлана КОТЮЖИНСЬКА

01 вересня 2022 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«НЕВРОЛОГІЯ»

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: Медицина

2022

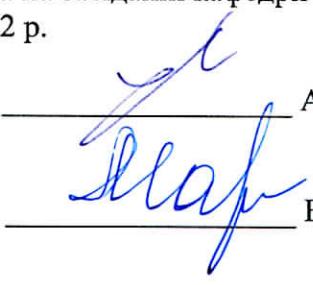
Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальністі 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 9 від 23 червня 2022 року).

Розробники:

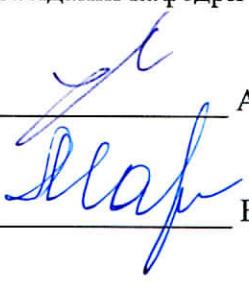
Сон А.С., д.мед.н., проф., завідувач кафедри
Добровольський В.В., к.мед.н., доц., завуч кафедри

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри неврології та нейрохірургії
Протокол № 11 від 27.06.2022 р.

Завідувач кафедри

Анатолій СОН

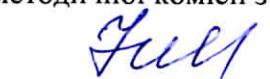
Погоджено із гарантом ОПП

Валерія МАРІЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін
ОНМедУ

Протокол № 6 від 30.06.2022 р

Голова предметної циклової методичної комісії з терапевтичних дисциплін ОНМедУ

Ніна МАЦЕГОРА

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

Протокол № ____ від “ ____ ” 20 ____ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(Ім'я ПРИЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри _____

Протокол № ____ від “ ____ ” 20 ____ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(Ім'я ПРИЗВИЩЕ)

1. Опис навчальної дисципліни:

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість: Кредитів: 4	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»	<i>Денна форма навчання Обов'язкова дисципліна</i>
Годин: 120	Спеціальність 222 «Медицина»	<i>Рік підготовки: 4 Семестри VII - VIII Лекції (12 год.)</i>
Змістових модулів: 5	Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Семінарські (0 год.) Практичні (72 год.) Лабораторні (0 год.) Самостійна робота (36 год.) у т.ч. індивідуальні завдання (0 год.) Форма підсумкового контролю – іспит</i>

2. Мета та завдання навчальної дисципліни, компетентності, програмні результати навчання.

Мета: Опанування здобувачем вищої освіти знань і формування елементів професійних компетентностей в галузі неврології та удосконалення навичок та компетентностей, набутих при вивчені попередніх дисциплін.

Завдання:

1. Формування вмінь та навичок: з диференційної діагностики, найбільш поширених захворювань нервової системи.
2. Удосконалення навичок обґрунтування клінічного діагнозу, складання плану лабораторних та інструментальних досліджень,
3. Опанування вмінням визначати тактику невідкладної допомоги, лікування та профілактики найбільш поширених захворювань нервової системи.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетентностей:

- **Загальних (ЗК):**
- ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
- ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
- ЗК4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності
- ЗК5. Здатність до адаптації та дій в новій ситуації
- ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення
- ЗК7. Здатність працювати в команді
- ЗК8. Здатність до міжособистої взаємодії
- ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології
- ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел
- ЗК12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків
- ЗК13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем
- ЗК14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав и свобод людини і громадянина в Україні
- ЗК15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової

активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя
 ЗК16. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт

- **Спеціальних (СК):**

- СК1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
- СК2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
- СК3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
- СК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
- СК7. Здатність до діагностиування невідкладних станів
- СК8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
- СК9. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів
- СК10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій
- СК11. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності
- СК16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
- СК17. Здатність до оцінювання впливу навколошнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції
- СК20. Здатність до проведення епідеміологічних та медико статистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації
- СК24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
- СК25. Дотримання професійної та академічної добродетелі, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи

обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8. Визначити головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати: Етіологію, патогенез, клініку, діагностику, диференційну діагностику, лікування, профілактику поширених захворювань нервової системи.

Вміти:

- Спілкуватися з пацієнтом та його рідними, збирати скарги, анамнез життя та захворювання.
- Проводити клінічне неврологічне обстеження за стандартними методиками.
- Аналізувати результати лабораторних, функціональних та інструментальних досліджень у пацієнтів із захворюваннями нервової системи.
- Проводити диференційну діагностику та обґрунтовувати клінічний діагноз.
- Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу пацієнтам з захворюваннями нервової системи при невідкладних станах.
- Визначати характер та принципи лікування пацієнтів із захворюваннями нервової системи на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за

- існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
- Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) у пацієнтів із захворюваннями нервої системи.
 - Вести медичну документацію пацієнтів із захворюваннями нервої системи.

3. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Введення. Рефлекси. Симптоми рухових, координаторних та чутливих розладів.

Тема 1. Принципи будови та функціонування нервої системи. Функціональна одиниця нервої системи – нейрон. Рухова система. Уявлення про рефлекс та рефлекторну дугу.

Головні етапи філо- і онтогенезу нервої системи. Структурна і функціональна одиниця нервої системи. Головні анатомо-топографічні відділи нервої системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, мозочок, спинний мозок, корінці, спинальні ганглії, сплетіння, периферичні нерви. Функціональна одиниця нервої системи – нейрон. Типи нейронів, їх функціональне значення. Нейроглія, її функціональне значення.

Уявлення про рефлекс і рефлекторну дугу, умовні і безумовні рефлекси, рівнів замикання шкірних, сухожилкових і періостальних рефлексів. Анatomічні особливості і нейрофізіологія системи довільних рухів, екстрапірамідної системи і мозочка.

Тема 2. Довільні рухи та їх порушення. Пірамідна система. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи.

Реалізація довільних рухів. Пірамідна система. Центральний та периферичний рухові нейрони. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи.

Тема 3. Симптоми центрального і периферичного парезів.

Параліч, парези, моноплегія, параплегія, геміплегія, триплегія, тетраплегія. Методика дослідження рухової сфери. Симптоми центрального (спастичного) паралічу. Патофізіологія м'язової гіпертонії, гіpperрефлексії, патологічних рефлексів, зниження черевних рефлексів.

Симптоми периферичного (в'ялого) паралічу. Патофізіологія атонії, арефлексії, атрофії.

Синдроми ураження рухового шляху на різних рівнях. Клінічна анатомія, фізіологія спинного мозку. Синдром рухових розладів при ураженні рухового шляху на різних рівнях: передня центральна закрутка (синдроми подразнення та випадіння), променевий вінець, внутрішня капсула, стовбур мозку (альтернуочі паралічі), різні рівні ушкодження спинного мозку (повне поперечне та половинне ураження; вище шийного потовщення, на рівні шийного потовщення, грудний відділ, поперекове потовщення, конус), різні рівні ураження периферійного рухового нейрону (передній ріг, передній корінець, нервові сплетіння, окремі периферичні нерви). Порушення функції тазових резервуарів, симптоми ушкодження кінського хвоста.

Тема 4. Автоматизовані несвавільні рухи. Координація рухів. Екстрапірамідна система та синдроми її ураження.

Анатомічні дані: базальні ганглії (сочевицьоподібне, хвостате ядро, огорожа, субталамус), утворення стовбура мозку (червоне ядро, чорна субстанція, ретикулярна формaciя). Зв'язки підкіркових гангліїв з різними відділами головного і спинного мозку. Фізіологія екстрапірамідної системи, її участь в забезпеченні безумовних рефлексів, реалізації стереотипних автоматизованих рухів, готовності м'язів до дії.

Синдроми ураження екстрапірамідної системи. Акінетико-ригідний синдром, або синдром Паркінсонізму, його біохімічні аспекти. Ключові клінічні прояви паркінсонізму: оліго-брадікінезія, ригідність м'язів, паркінсонічний тремор, постуральна нестійкість.

Гіперкінетичний синдром. Види гіперкінезів: атетоз, хореїчний гіперкінез, гемібалізм, тіки. М'язові дистонії (фокальні (блефароспазм, гемілицьовий спазм, спастична кривошия,

оромандибулярна дистонія, дистонія кисті, дистонія стопи, торсіонна дистонія), сегментарні, генералізовані).

Тема 5. Мозочок, синдроми ураження мозочка.

Анатомо-фізіологічні особливості мозочка. З'вязки мозочка з різними відділами головного та спинного мозку (гомо- і гетеролатеральні). Аферентні і еферентні шляхи. Черв'як і півкулі мозочка. Функції мозочка: забезпечення рівноваги, координації, синергізму рухів, регуляція м'язового тонусу. Синдроми ураження мозочка. Уявлення про статичну і локомоторну атаксію, асинергію, атонію м'язів, інтенційний тримор, адіадохокінез, дизметрію, гіперметрію, ністагм, скандовану мову. Види атаксій: мозочкові, кіркова, вестибулярна, сенситивна, істерична.

Тема 6. Чутлива система та симптоми її ураження. Види і типи порушення чутливості.

Поняття про рецепцію. Види рецепторів. Екстроцептивна, пропріоцептивна, інтероцептивна чутливість. Клінічна класифікація чутливості. Провідні шляхи чутливості. Методика дослідження.

Види чутливих розладів: анестезія, гіпестезія, гіперестезія, гіперпатія, дизестезія. Синестезія, дисоційовані розлади, полістезія, парестезії. Біль і його класифікація. Поняття про ноціцептивні і антиноціцептивні системи мозку.

Топічні типи чутливих порушень: мононевритичний, поліневритичний, корінцевий, задньороговий, провідниковий (при ураженні провідних чутливих шляхів на рівні спинного мозку, медіальної петлі, зорового горба, внутрішньої капсули); кірковий тип (синдроми подразнення та випадіння). Синдром половинного ураження спинного мозку (синдром Броун-Секара).

Змістовий модуль 2.

Патологія черепних нервів. Симптоми порушення вегетативної нервової системи та вищих мозкових функцій. Менінгеальний синдром. Додаткові методи дослідження в неврології Кровопостачання головного та спинного мозку.

Тема 7. Черепні нерви I, II, VIII та синдроми її ураження.

I пара – нюховий нерв (чутливий нерв): основні анатомо-фізіологічні дані.

Нюховий аналізатор: перший нейрон (гангліозні клітини слизової оболонки носа); другий нейрон (нюхові цибулини, нюховий шлях); третій нейрон (первинні підкоркові нюхові центри – нюховий трикутник, прозора перегородка, передня продірявлена субстанція); кірковий нюховий центр (медіальна поверхня скроневої долі мозку). Дослідження нюхового аналізатора.

Синдроми ураження – гіпосмія, аносмія, гіперосмія, нюхові галюцинації.

II пара – зоровий нерв (чутливий нерв).

Анатомо-фізіологічні особливості: відділи – периферичний (палички та колбочки, біполлярні клітини, гангліозні клітини, сам нерв, хіазма, зоровий тракт), центральний (латеральні колінчасті тіла, верхні бугри четирьохгорбі, подушка здорового бугра (підкоркові центри), пучок Граціоле, шпорна борозна потиличної долі (кірковий центр аналізатору)).

Симптоми ураження: амавроз, амбліопія, гомонімна і гетеронімна геміанопсія (біназальна, бітемпоральна), зорові галюцинації. Зміни диску зорового нерва (зміни на очному дні).

VIII пара – присінково-завитковий нерв (чутливий).

Анатомо-фізіологічні дані, кохлеарний і вестибулярний нерви. Патологія кохлео-вестибулярного апарату: ураження звукосприймального апарату (роздад слуху на високі тони), ураження звукопровідного апарату (роздад слуху на низькі тони); ураження присінкової частини (запаморочення, ністагм, порушення рівноваги, координації рухів, вегетативні порушення, ураження кори скроневої долі (у разу подразнення – слухові

галюцінації).

Тема 8. Черепні нерви III, IV, VI та синдроми їх ураження.

III, IV, VI пари – окоруховий (змішаний), блоковий, відвідний (рухові) нерви: локалізація ядер, вихід корінців з черепа, зона іннервації на периферії.

Симптоми ураження: птоз, косоокість, диплопія, порушення конвергенції і акомодації, офтальмоплегія (часткова і повна); зіничні реакції, рефлекторна дуга зіничного рефлексу, порушення зіничних реакцій (синдром Аргайл-Робертсона), міоз, мідріаз, анізокорія

Тема 9. Черепні нерви V, VII та синдроми їх ураження.

V пара – трійчастий нерв (змішаний): ядра нерва, вихід корінців на основі мозку, черепа, гілки нерва і зони їх іннервації (очний нерв, верхньощелепний, нижньощелепний нерви).

Симптоми ураження системи трійчастого нерва: ураження гілок трійчастого нерва (стріляючі болі, порушення всіх видів чутливості в зоні іннервації відповідних гілок, втрата рогівкового рефлекса, парез жувальних м'язів, втрата нижньощелепного рефлекса); ураження вузла трійчастого нерва (герметична висипка, біль, порушення всіх видів чутливості на половині обличчя, зниження рогівкового, нижньощелепного рефлексів); ураження чутливого ядра трійчастого нерва – ядра спинномозкового шляху (сегментарно – дисоційований тип порушення бальової та температурної чутливості на половині обличчя); ураження таламусу (геміанестезія всіх видів чутливості, таламічні болі на протилежному боці від вогнища; ураження кори постцентральної звивини).

VII пара – лицьовий нерв (змішаний).

Анатомо-фізіологічні особливості; складові гілки нерва (великий каменистий нерв, стременний нерв, барабанна струна, сам лицьовий нерв).

Симптоми ураження лицьового нерва: периферичний парез мімічних м'язів (уроження нерва в каналі, мосто-мозочковий кут, мозковий стовбур (альтернуочі синдроми мосту)) та центральний парез мімічних м'язів (внутрішня капсула; нижні відділи передньої центральної звивини).

Тема 10. Черепні нерви IX, X, XI, XII та синдроми їх ураження. Бульбарний та псевдобульбарний синдроми. Альтернуочі синдроми.

IX пара – язикоглотковий нерв (змішаний);

X пара – блукаючий нерв (змішаний);

XI пара – додатковий нерв (руховий);

XII пара – під'язиковий нерв (руховий).

Анатомо-фізіолігічні особливості. Локалізація ядер у довгастому мозку. Бульбарний і псевдобульбарний синдроми: спільні ознаки (дисфагія, дисфонія, дизартрія) та відмінності (фібриляції та атрофії м'язів язика, рефлекси орального автоматизму, вимушений сміх, плач). Порушення іннервації м'язів язика – периферичний та центральний парези. Альтернуочі синдроми.

Тема 11. Вегетативна нервова система. Методика дослідження вегетативної нервової системи. Патологія вегетативної нервової системи.

Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи:

Сегментарний відділ вегетативної нервової системи.

Симпатична нервова система: бокові роги спинного мозку, симпатичний стовбур, ганглії. Парасимпатична нервова система: Краніобульбарний, сакральний (крижовий) відділи.

Надсегментарний відділ вегетативних функцій: гіпоталамус, лімбічна система, ретикулярна формация стовбура мозку. Ерготропна і трофотропна діяльність. Методи дослідження вегетативних функцій. Синдроми ураження надсегментарного відділу вегетативної нервової системи. Синдром вегетативної дистонії. Перманентний і пароксизмальний перебіг. Гіпоталамічний синдром.

Вегетативно-судинні пароксизми: симпато-адреналовий, ваго-інсулярний,

змішаний.

Синдром ураження сегментарної вегетативної нервої системи. Ураження стовбура мозку, бокових рогів спинного мозку, ганглій пограничного стовбура, сплетінь, нервів.

Синдром Клода-Бернара-Горнера. Вісцеральні симптоми. Рівні регуляції тазових функцій та їх розлади.

Тема 12. Локалізація функцій у корі головного мозку. Синдроми уражень.

Будова великих півкуль головного мозку.

Цито- і міелоархітектоніка кори. Локалізація функцій в корі головного мозку. Динамічна локалізація функцій. Моторне і сенсорні представництва в корі. Поняття про функціональну асиметрію півкуль.

Гностичні функції. Види порушення гностичних функцій: зорова, нюхова, смакова, слухова агнозії, астереогноз, аутотопагнозія, анозогнозія. Праксис. Види апраксій: конструктивна, ідеаторна, моторна. Мова. Розлади мови: моторна, сенсорна, амнестична афазії.

Синдроми ураження окремих часток великих півкуль: лобної, скроневої, тім'яної, потиличної долей, лімбічної кори. Синдроми подразненння кори великих півкуль. Синдроми ураження правої і лівої півкуль. Поняття про міжпівкулеву асиметрію.

Синдром хронічного вегетативного стану. Синдром «зачиненої людини». Синдром смерті головного мозку.

Тема 13. Спинномозкова рідина, її зміни. Менінгеальний синдром.

Спинномозкова пункция. Оболонки головного і спинного мозку. Фізіологія ліквороутворення. Склад ліквору в нормі, його видозміни при менінгітах, пухлинах, геморагічному інсульті, туберкульозу. Клітинно-білкова, білково-клітинна дисоціація. Плеоцитоз.

Менінгеальні симптоми: головний біль, блювання, загальна гіперестезія, світлобоязнь, ригідність потиличних м'язів, симптом Керніга, симптоми Брудзинського (верхній, середній, нижній), тризм, локальні реактивні бальові феномени с-м Менделея, виличний с-м Бехтерева, біль при натискуванні точок виходу малого й великого потиличних нервів. Менінгеальна поза хворого.

Тема 14. Функціональна діагностика захворювань нервої системи.

Ренгенологічні (краніо-, спондилографія);

Контрастні рентгенологічні дослідження (мієлографія, ангіографія, вентрикулографія);

Ультразвукові (екоенцефалоскопія, доплерографія);

Електрофізіологічні (електроенцефалографія, реоенцефалографія, ехоенцефалографія, електроміографія та ін.);

Методи нейровізуалізації (комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія).

Тема 15. Кровопостачання головного і спинного мозку.

Кровопостачання із вертебрально-базилярного судинного басейну.

Кровопостачання із каротидного басейну.

Синдроми ураження різних судинних басейнів.

Тема 16. Практичні навички «Загальна неврологія».

Обстеження:

- обсягу активних та пасивних рухів.

- тонусу і сили м'язів.

- сухожилкових, периостальних, шкірних рефлексів (стіло-карпо-радіальних, з біцепса, з тріцепса, колінних, ахілових, черевних).

- патологічних рефлексів (Бабінського, Оппенгейма, Гордона, Шефера, Россолімо, Бехтерева, Жуковського та інші) та синкінезій.

- координації рухів (пальце-носова, коліно-п'яткова проби, діадохокінез, проби на

дисметрію).

- чутливості (поверхневих, глибоких і складних видів).
- симптомів натягу для сідничного та стегнового нервів.
- функції черепних нервів.
- стану вегетативної нервової системи.
- мови, праксису, гнозису, письма, читання, рахування.

Змістовий модуль 3.

Судинні захворювання головного та спинного мозку, пароксизмальні стани, цефалгії, порушення сну, нейроінтоксикації. Травматичні ураження нервової системи.

Тема 17. Судинні захворювання головного та спинного мозку. Хронічні порушення мозкового кровообігу.

Класифікація. Етіологія. Патогенез. Лікування.

Судинні деменції.

Тема 18. Ішемічний інсульт. Транзиторна ішемічна атака.

Гострі порушення мозкового кровообігу: інсульти і скороминущі порушення мозкового кровообігу (транзиторні ішемічні атаки та церебральні гіпertonічні кризи). Етіологічні фактори і патогенез.

Класифікація, типи. Симптоми ураження передньої, середньої, задньої мозкових артерій. Синдроми оклюзії і стенозу магістральних судин мозку. Загальномозкові та осередкові синдроми. Розладів свідомості (шкала ком Глазго).

Диференціальний діагноз різних типів гострого порушення мозкового кровообігу.

Сучасні методи недиференційованої (базисної) і диференційованої терапії гострих порушень мозкового кровообігу. Поняття про «терапевтичне вікно».

Тема 19. Геморагічний інсульт.

Класифікація, типи. Симптоматологія. Діагностика. Інтенсивна терапія в гостром періоді. Показання і протипоказання для хірургічного лікування порушень мозкового кровообігу.

Лікування хворих в періоді залишкових явищ після церебральних і спінальних інсультів. Реабілітація та експертиза працездатності хворих.

Профілактика судинних захворювань головного і спинного мозку.

Тема 20. Епілепсія та нееепілептичні пароксизмальні стани.

Епілепсія. Патогенетична суть епілептичного осередка в розвитку захворювання. Значення ендогенного і екзогенного факторів, які впливають на формування цього вогнища. Класифікація епілептичних нападів: генералізовані, парціальні і парціально-генералізовані. Принципи диференційованого лікування епілепсії. Епілептичний статус (діагностика, невідкладна допомога).

Нееепілептичні пароксизмальні стани. Стани з корчами: спазмофілія, фебрильні корчі, токсичні корчі, істеричні пароксизми. Стани без корчів: вегетативні пароксизми, мігрень, синкопи. Диференціальна діагностика епілепсії та нееепілептичних пароксизмальних станів. Лікування пароксизму та лікування у міжнападовому періоді.

Тема 21. Головний біль. Порушення сну і стану бадьорості.

Етіологія та механізми головного болю: судинний, ліквородинамічний, невралгічний, м'язового напруження, психалгічний, змішаний. Класифікація. Нозологічні форми головного болю: мігрень, біль м'язового напруження, пучковий біль. Диференціальна діагностика, принципи лікування.

Мігрень: етіологія, сучасні механізми патогенезу. Клінічні форми (проста мігрень; без аури; асоційована з аурою), діагностика, диференційований діагноз, принципи лікування (в період нападу та у міжнападовому періодах).

Головний біль при синдромі внутрішньочерепної гіпотензії та гіпертензії

(етіопатогенетичні фактори, суб'єктивні дані, клінічні та інструментальні дані).

Порушення сну та стану бадьорості: стадії сну, розлади засипання – парасомнія, порушення сну – інсомнія, причинні фактори, лікування. Гіперсонні – патологічна сонливість. Синдром сонних апноє. Лікування.

Тема 22. Професійні і побутові нейротоксики. Ураження нервової системи при дії фізичних факторів.

Отруєння промисловими отрутами нейротропної дії (свинець, ртуть, марганець, тетраетилсвинець, миш'як, окис вуглецю, метиловий спирт, сірковуглець, фосфорорганічні сполуки). Клініка, неврологічні синдроми, лікування, профілактика.

Харчові інтоксики, ботулізм.

Корсаківський синдром та інші неврологічні прояви алкоголізму. Клініка гострих отруєнь барбітуратами. Невідкладна допомога.

Вібраційна хвороба, радіаційні ураження, електротравма нервової системи, вплив постійних і змінних електромагнітних полів, ураження нервової системи при тепловому і сонячному ударам. Клінічна картина, неврологічні синдроми, лікування, профілактика.

Тема 23. Неврологічні аспекти черепно-мозкової травми. Спінальна травма.

Сучасні аспекти класифікації черепно-мозкової травми. Струс головного мозку. Диференціальна діагностика забою і стиснення головного мозку. Внутрішньочерепний крововилив. Ускладнення черепно-мозкової травми: посттравматична енцефалопатія, посттравматичний арахноїдит, посттравматичний судомний синдром, посттравматичний астенічний синдром. Хронічні оболонкові гематоми (епі- та субдуральні). Невідкладна допомога.

Травма спинного мозку. Клініка, діагностика, лікування. Травми периферичних нервів.

Змістовий модуль 4.

Інфекційні, інфекційно-алергичні, деміслінізуючі та паразитарні захворювання нервової системи, пріонові інфекції. Боковий аміотрофічний склероз.

Тема 24. Менінгіти.

Менінгіти. Класифікація менінгітів: первинні і вторинні, гнійні і серозні.

Гнійні менінгіти. Первинний менінгококовий менінгіт, клініка, діагностика, особливості перебігу, атипові форми. Вторинні менінгіти: пневмококовий, стафілококовий. Клініка, діагностика, зміни ліквору, лікування, профілактика.

Серозні менінгіти. Первинні вірусні: лімфоцитарний хоріоменінгіт, ентеровірусний менінгіт (ЕCHO, Коаксакі), паротитний та ін. Вторинні: туберкульозний менінгіт та менінгіти при інших інфекціях. Клініка, діагностика, значення дослідження ліквору в диференціальній діагностиці, лікування, профілактика.

Тема 25. Арахноїдіти.

Арахноїдіти. Етіологія, патогенез. Патоморфологія: злипливий, кистозний. Класифікація за локалізацією: арахноїдит задньої черепної ямки, базальний, конвекситальний. Клініка, перебіг, діагностика. Диференціальна діагностика. Лікування і профілактика.

Тема 26. Енцефаліти.

ЕНЦЕФАЛІТИ. Класифікація. Первинні енцефаліти: епідемічний, герпетичний, кліщовий весняно-літній. Вторинні енцефаліти: ревматичний (мала хорея), поствакцинальний, при вітряній віспі, корі, краснусі. Клініка, перебіг, форми захворювання, діагностика.

Ураження нервової системи при грипі (грипозний геморагічний енцефаліт, енцефалопатія).

Інфекційна енцефалопатія – дисциркуляторно-дистрофічні зміни головного мозку без виражених вогнищевих уражень з переваженням в клініці астенічних проявів,

вегетативної дистонії, інтракраніальної гіпертензії. Перебіг, діагностика, диференціальна діагностика, лікування, профілактика.

Тема 27. Поліомієліт. Гострий мієліт. Боковий аміотрофічний склероз.

Поліомієліт. Етіологія, патогенез, епідеміологія, шляхи поширення,. Патоморфологія. Клінічна класифікація: апаралітичні (абортинні, субклінічні) і паралітичні форми (перед паралітична та паралітична стадії) і стовбурові форми. Діагностика, диференціальна діагностика. Значення вірусологічних і серологічних досліджень в діагностиці захворювання. Лікування в гострому і відновному періоді. Наслідки. Профілактика.

Поліомієлітоподібні захворювання у дітей, викликані вірусами Коксакі і ЕCHO, паротиту, простого герпесу, адено вірусами. Клінічні форми, перебіг, прогноз, діагностика, лікування, профілактика.

Гострий мієліт. Етіологія (у первинних мієлітів – нейротропні віруси, туберкульоз, сифіліс; у вторинних – як ускладнення інфекційних захворювань – кір, скарлатина, тиф, пневмонія, грипп або при сепсисі). Патогенез. Патоморфологія. Клініка та клінічні форми (симптомокомплекс ураження спинного мозку у поперековому, грудному відділах, на рівні шийного потовщення, у верхньошийному відділі). Ліковородіагностика. Диференціальний діагноз. Лікування.

Боковий аміотрофічний склероз. Етіологія (ексайтоксичне ураження периферичних нейронів і центральних мотонейронів внаслідок підвищеної функції глутаматних рецепторів). Патогенез. Патоморфологія. Клініка та клінічні форми (бульварна, шийно-грудна, попереково-крижова). Диференціальний діагноз. Лікування з метою не лише поліпшити стан хворого, але й покращити якість його життя (паліативна неврологія)

Тема 28. Нейросифіліс.

Нейросифіліс. Ранній нейросифіліс (мезенхімний): генералізований сифілітичний менінгіт, менінговаскулярний сифіліс, гуми головного і спинного мозку, латентний асимптомний менінгіт (ліковоросифіліс).

Пізній нейросифіліс (паренхіматозний): сухотка, прогресивний параліч. Діагностика, методи лікування.

Тема 29. Ураження нервової системи за наявності ВІЛ-інфекції.

НейроСНІД. Етіологія, патогенез, ключові клінічні прояви: деменція, гострий менінгоенцефаліт і атиповий асептичний менінгіт, міелопатія, ураження периферичної нервової системи.

Ураження нервової системи, пов'язані з інфекціями, що розвиваються на фоні імунодефіциту, викликані токсоплазмозом, вірусом простого герпесу, цитомегаловірусною інфекцією, паповавірусом, грибками (криптококи, кандидоз). Пухлини центральної нервової системи при СНІДі: первинна лімфома, саркома Капоши. Порушення мозкового кровообігу у хворих на СНІД. Діагностика неврологічних проявів СНІДу. Лікування. Прогноз. Профілактика. Ураження органів та систем при ВІЛ-інфекції.

Тема 30. Туберкульоз нервової системи.

Туберкульоз нервової системи. Туберкульозний менінгіт (клініка, перебіг, зміни ліквору). Туберкульозний спондиліт, солітарні туберкуломи головного мозку. Діагностика, сучасні методи лікування, профілактика.

Тема 31. Деміелінізуючі захворювання нервової системи.

Гострий розсіяний енцефаломієліт. Розсіяний склероз. Сучасна теорія патогенезу (аутоімунне захворювання, генетична склонність). Патоморфологія (числені вогнища деміелінізації у головному та спинному мозку). Ранні симптоми. Основні клінічні форми (церебральна: стовбурова, мозочкові, оптична, гіперкінетична, спинальна, цереброспінальна). Триада Шарко. Пентада Марбурга. Форми перебігу хвороби. Диференціальна діагностика. Лікування (у період загострення – обмінний плазмаферез, пульс-терапія кортикостероїдами, цитостатики, десенсіблізууча терапія, антигістамінні препарати, антиоксиданті; у період ремісії – інтерферони, препарати, які покращують

трофіку нервової системи, судинні препарати.

Підгострий склерозуючий пан енцефаліт. Лейкодистрофії: 11метахроматична, глобоїдно-клітинна, суданофільна, експрес-методи діагностики.

Змістовий модуль 5.

Захворювання периферичної нервової системи, перинатальні ураження нервової системи, соматоневрологічні синдроми. Спадкові захворювання нервової системи, вроджені дефекти хребта і спинного мозку. Лікарські препарати, які застосовуються у неврології.

Тема 32. Будова і функції периферичної нервової системи. Симптоми натягу нервів.

Корінці, міжхребцеві ганглії, спинальні нерви, сплетення, периферичні нерви; ядра черепних нервів, їх корінці та черепні нерви. Симптоми натягу: Ласега, Бехтерєва, посадки, Брогарда, Соколянського, Нері, Дежеріна, Вассермана, Мацкевича.

Тема 33. Захворювання периферичної нервової системи. Паранеопластичні полінейропатії, паліативне лікування.

Клінічна класифікація захворювань периферичної нервової системи.

Вертебробогенні ураження периферичної нервової системи.

Шийний рівень: рефлекторні синдроми (цервікаго, цервікалгія; цервікокраниоалгія або синдром задньої хребетної артерії і цервікобрахіалгія з м'язовотонічними, вегетативно-судинними або нейро-дистрофічними проявами). Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців радикулопатії). Корінцево-судинні синдроми (радикулоішемія).

Грудний рівень: рефлекторні синдроми (торакаго, торакалгія з м'язовотонічними, вегетативно-вісцеральними або нейродистрофічними проявами).

Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців – радикулопатії).

Попереково-крижовий рівень: рефлекторні синдроми (люмбаго, люмбалгія, люмбоішіалгія з м'язовотонічними, вегетативно-судинними або нейродистрофічними проявами).

Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців – радикулопатії). Корінцево-судинні синдроми (радикулоішемія).

Ураження черепних нервів. Невралгія трійчастого та інших черепних нервів. Нейропатія лицьового нерва, невропатія інших черепних нервів.

Ураження окремих спинномозкових нервів.

Травматичні. На верхніх кінцівках: променевого, ліктьового, серединного, шкірно-мязового та інших нервів. На нижніх кінцівках: стегнового, сідничного, малогомілкового, великомомілкового та інших.

Плексопатії. Травми сплетінь: шийного, верхнього плечового (параліч Ерба-Дюшенна); нижнього плечового (параліч Дежеріна-Клюмпке); плечового (тотально); попереково-крижового (частково або тотально).

Компресійно-ішемічні мононейропатії (найчастіше тунельні синдроми). На верхніх кінцівках: синдром зап'ястного каналу (серединний нерв); синдром каналу Гійєна (ліктьовий нерв). На нижніх кінцівках: синдром тарзального каналу (малогомілковий нерв); парестетична мералгія Рота-Бернгардта (зашемлення під пупартовою зв'язкою бокового шкірного нерва стегна).

Множинні ураження корінців нервів.

Інфекційні полінейропатії, інфекційно-алергічні полірадикулонейропатії (Ландрі, Гійєна-Барре).

Поліневропатії. Токсичні: при хронічних побутових або виробничих інтоксикаціях (алкогольні, свинцеві, хлорофосні та інші); при токсикоінфекціях (дифтерія, ботулізм); алергічні (медикаментозні та ін.); дисметаболічні: гіпо- або авітамінозні, при ендокринних

захворюваннях – цукровий діабет, захворювання печінки, нирок і т. д.; дисциркуляторні: при вузликовому периартеріїті, ревматичних та інших васкулітах, ідіоматичні та спадкові форми. Паранеопластичні полінейропатії (ПНП), паліативне лікування ПНП.

Лікування захворювань периферичної нервої системи: медикаментозне, ортопедичне, хірургічне, санаторно-курортне. Лікування фізкультурою. Питання профілактики і експертизи працездатності.

Тема 34. Соматоневрологічні синдроми.

Соматоневрологічні синдроми, які виникають в результаті порушення метаболізму нервої системи, гіпоксії, патологічних рефлекторних імпульсів при соматичних захворюваннях людини.

Соматоневрологічні синдроми, які найчастіше зустрічаються: астенічний, вегетативної дистонії, полінейропатичний, нервово-м'язових порушень.

Соматоневрологічні синдроми при захворюваннях легень, серця, системи крові, травного каналу, печінки, нирок, ендокринної системи, колагенозах.

Паранеопластичний синдром. Лікування. Профілактика.

Тема 35. Спадково-дегенеративні захворювання нервої системи.

Сучасні принципи класифікації. Нервово-м'язові захворювання. Прогресуючі м'язові дистрофії. Міопатії: псевдогіпертрофічна Дюшена, ювенільна Ерба-Рота, плечово-лопаточно-лицьова Ландузі-Дежеріна; аміотрофії: спінальна Вердніга-Гофмана, спінальна Кугельберга-Веландера, невральна Шарко-Марі.

Мітонії. Вроджена мітонія Томпсона. Дистрофічна мітонія Россолімо-Штейнерта-Куршманна.

Міастенія. Міастенічні синдроми. Широка лікарська актуальність проблеми, особливості паліативної терапії. Пароксизмальна міоплегія. Синдром пароксизмальної міоплегії.

Екстрапірамідна дегенерація. Гепатоцеребральна дегенерація – хвороба Коновалова-Вільсона: патогенез, клінічні синдроми, діагностика, лікування). Хвороба Гентінгтона (патогенез, провідні клінічні синдроми, діагностика, лікування).

М'язові дистонії (первинні спадкові, вторинні внаслідок органічних захворювань мозку), етіологія, принципи лікування.

Спиноцеребеллярні атаксії. Спадкова атаксія Фридрейха. Спадкові спиноцеребеллярні атаксії.

Пірамідна дегенерація. Спадкова спастична параплегія (хвороба Штрюмпеля). Принципи лікування.

Тема 36. Практичні навички «Спеціальна неврологія».

Дослідження менінгеальних симптомів (ригідність потиличних мязів, симптоми Керніга, Брудзинського).

Трактування основних показників допоміжних методів обстеження в неврологічній клініці (електрофізіологічних, ультразвукових, рентгенологічних, комп'ютерно-томографічних).

Визначення провідного неврологічного синдрома у конкретного хворого.

Обґрунтування топічного діагнозу у хворого, який обстежується.

Проведення диференціальної діагностики.

Визначення схеми лікування і додаткових обстежень, які призначені наявному хворому.

СРС 1. Головні етапи розвитку неврологічної науки.

Перші дослідження захворювань нервої системи (Гіпократ, Гален, Авіценна) Вивчення неврології в університетах середньовіччя та епохи Відродження. Організація перших кафедр неврології в університетах (Москва, Харків, Санкт-Петербург, Київ, Львів та ін.). Вітчизняні та світові неврологічні школи. Сучасні напрямки розвитку неврології:

диференціація неврологічної науки (створення окремих центрів і наукових підрозділів з вивчення цереброваскулярних, деміелінізуючих захворювань, епілепсії, нерво-м'язової патології та ін.) і інтеграція з іншими науками (соматоневролопія, вертеброневрологія, нейрохірургія).

СРС 2. Самостійна курація хворих зі складанням історії хвороби.

СРС 3. Пухлини головного та спинального мозку. Абсцессы головного мозку.

Класифікація (топічна і патоморфологічна). Клініка: загальномозкові, вогнищеві і дислокаційні синдроми. Диференціальна діагностика пухлин головного і спинного мозку. Екстра – та інтрамедулярні пухлини. Діагностичне значення офтальмоскопії, дослідження ліквору, ЕЕГ, ехо-енцефалоскопії, краніографії, ангіографії, вентрикулографії, МРТ-КТ томографії, спонділографії, мієлографії та інших методів при пухлинах головного і спинного мозку. Принципи хірургічного і консервативного лікування пухлин головного і спинного мозку. Джерела абсцедування. Клініка, діагностика, диференційний діагноз.

СРС 4. Паразитарні захворювання нерво-вій системи, пріонові інфекції.

Цистицеркоз, ехінококоз. Токсоплазмоз. Шляхи зараження. Клініка. Діагностика, лікування, профілактика. Пріонові інфекції. Хвороба Крейтцфельда-Якова (етіологія, патогенез, клініка, діагностика, профілактика).

СРС 5. Вроджені дефекти хребта і спинного мозку. Сирингомієлія.

Краніовертебральні аномалії: синдроми Кліппель – Вейля, Арнольда – Киари. Недорозвинення спинного мозку. Спино-мозкова кила. Сирингомієлія – етіологія, патогенез, патоморфологія, клінічні форми, основні клінічні синдроми (ураження заднього рогу, переднього та бокового рогів, синдроми ураження провідних шляхів білої речовини бокових та задніх стовпів спинного мозку, дизрафічний статус). Діагностичні критерії. Диференціальна діагностика. Принципи терапії.

СРС 6. Перинатальні ураження нерво-вій системи.

Етіологічні фактори (внутрішньоутробні, родова травма, ураження головного мозку у ранньому післяродовому періоді). Гіпоксично-ішемічна енцефалопатія (гострий період, відновлювальний період). Дитячий церебральний параліч, клінічні форми – спастична, геміплегічна, атактична, квадріплегічна, гіперкінетична. Діагностика. Лікування (медикаментозне, немедикаментозне). Профілактика.

СРС 7. Лікарські препарати, які застосовуються у неврології. Порядок надання паліативної допомоги інкурабельним хворим. Наказ МОЗ № 41 от 21.01.2013.

Групи препаратів, які застосовуються для лікування неврологічних захворювань: нейропротектори; препарати, які поліпшують мозкову гемодинаміку; протипаркінсонічні; антиконвульсанти; антимігренозні, вегетотропні, біогенні стимулятори; нейролептики; антистресові препарати; інтерферони; препарати, які застосовуються при нерво-м'язових захворюваннях, при аутоімунних і деміелінізуючих захворюваннях, при м'язових дистоніях і гіперкінезах та ін.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Усього	Кількість годин у тому числі					
		Лекції	Семінари	Практичні	Лабораторні	CPC	
Змістовий модуль 1.							
Введення. Рефлекси. Симптоми рухових, координаторних та чутливих розладів.							
Тема 1. Принципи будови та функціонування нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи – нейрон. Уявлення про рефлекс та рефлекторну дугу.	3	1	0	2	0	0	
Тема 2. Довільні рухи та їх порушення. Методика дослідження довільних рухів. Пірамідна система. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи.	3	1	0	2	0	0	
Тема 3. Симптоми центрального і периферичного парезів. Синдроми ураження рухового шляху на різних рівнях	2	0	0	2	0	0	
Тема 4. Автоматизовані несвавільні рухи. Координація рухів. Екстрапірамідна система та синдроми її ураження.	2	0	0	2	0	0	
Тема 5. Мозочок. Синдроми ураження мозочка.	2	0	0	2	0	0	
Тема 6. Чутлива система та симптоми її ураження. Види і типи порушення чутливості.	2	0	0	2	0	0	
CPC 1. Головні етапи розвитку неврологічної науки.	4	0	0	0	0	4	
<i>Разом за змістовим модулем 1</i>	<i>18</i>	<i>2</i>	<i>0</i>	<i>12</i>	<i>0</i>	<i>4</i>	
Змістовий модуль 2.							
Патологія черепних нервів. Симптоми порушення вегетативної нервової системи та вищих мозкових функцій. Менінгеальний синдром. Додаткові методи дослідження в неврології Кровопостачання головного та спинного мозку.							
Тема 7. Черепні нерви: I, II, VIII та синдроми їх ураження.	2	0	0	2	0	0	
Тема 8. Черепні нерви: III, IV, VI та синдроми їх ураження.	2	0	0	2	0	0	
Тема 9. Черепні нерви: V, VII та синдроми їх ураження.	2	0	0	2	0	0	
Тема 10. Черепні нерви: IX, X, XI, XII та синдроми їх ураження. Бульбарний, псевдобульбарний та альтернуючі паралічі.	2	0	0	2	0	0	
Тема 11. Методика дослідження вегетативної нервової системи. Патологія вегетативної нервової системи	2	0	0	2	0	0	

Тема 12. Локалізація функцій у корі головного мозку. Синдроми уражень.	4	2	0	2	0	0
Тема 13. Спинномозкова рідина, її зміни. Менінгеальний синдром.	2	0	0	2	0	0
Тема 14. Функціональна діагностика захворювань нервової системи.	2	0	0	2	0	0
Тема 15. Кровопостачання головного і спинного мозку.	2	0	0	2	0	0
Тема 16. Практичні навички «Загальна неврологія»	6	0	0	2	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 2</i>	<i>26</i>	<i>2</i>	<i>0</i>	<i>20</i>	<i>0</i>	<i>4</i>

Змістовий модуль 3.

Судинні захворювання головного та спинного мозку, пароксизмальні стани, цефалгії, порушення сну, нейроінтоксикації. Травматичні ураження нервової системи.

Тема 17. Судинні захворювання головного та спинного мозку. Хронічні порушення мозкового кровообігу.	4	2	0	2	0	0
Тема 18. Ішемічний інсульт. Транзиторна ішемічна атака.	2	0	0	2	0	0
Тема 19. Геморагічний інсульт.	2	0	0	2	0	0
Тема 20. Епілепсія та неепілептичні пароксизмальні стани	4	2	0	2	0	0
Тема 21. Головний біль. Порушення сну.	2	0	0	2	0	0
Тема 22. Професійні і побутові нейроінтоксикації. Ураження нервової системи при дії фізичних факторів	2	0	0	2	0	0
Тема 23. Неврологічні аспекти черепно-мозкової травми. Спінальна травма	4	2	0	2	0	0
<i>Разом за змістовим модулем 3</i>	<i>20</i>	<i>6</i>	<i>0</i>	<i>14</i>	<i>0</i>	<i>0</i>

Змістовий модуль 4.

Інфекційні, інфекційно-алергичні, деміелінізуючі та паразитарні захворювання нервової системи, пріонові інфекції. Боковий аміотрофічний склероз.

Тема 24. Менінгіти.	2	0	0	2	0	0
Тема 25. Арахноїдіти.	2	0	0	2	0	0
Тема 26. Енцефаліти.	2	0	0	2	0	0
Тема 27. Поліомієліт. Гострий мієліт. Боковий аміотрофічний склероз. Паліативна терапія.	2	0	0	2	0	0
Тема 28. Нейросифіліс. Ранні і пізні форми.	2	0	0	2	0	0
Тема 29. Ураження нервової системи за наявності ВІЛ-інфекції.	2	0	0	2	0	0
Тема 30. Туберкульоз нервової системи.	2	0	0	2	0	0

Тема 31. Деміслінізуючі захворювання нервової системи.	4	2	0	2	0	0
<i>Разом за змістовим модулем 4</i>	<i>18</i>	<i>2</i>	<i>0</i>	<i>16</i>	<i>0</i>	<i>0</i>

Змістовий модуль 5.

Захворювання периферичної нервової системи, перинатальні ураження нервової системи, соматоневрологічні синдроми. Спадкові захворювання нервової системи, вроджені дефекти хребта і спинного мозку. Лікарські препарати, які застосовуються у неврології.

Тема 32. Будова і функції периферичної нервової системи. Симптоми натягу нервів.	2	0	0	2	0	0
Тема 33. Захворювання периферичної нервової системи	2	0	0	2	0	0
Тема 34. Соматоневрологічні синдроми.	2	0	0	2	0	0
Тема 35. Спадково-дегенеративні захворювання нервової системи: нервово-м'язові, та з ураженням пірамідної, екстрапірамідної і мозочкової систем.	2	0	0	2	0	0
Тема 36. Практичні навички «Спеціальна неврологія»	6	0	0	2	0	4
CPC 2. Самостійна курація хворих зі складанням історії хвороби	4	0	0	0	0	4
CPC 3. Пухлини головного та спинного мозку. Абсцес головного мозку.	4	0	0	0	0	4
CPC 4. Паразитарні захворювання нервової системи, пріонові інфекції.	4	0	0	0	0	4
CPC 5. Вроджені дефекти хребта і спинного мозку. Сирингоміелія.	4	0	0	0	0	4
CPC 6. Перинатальні ураження нервової системи.	4	0	0	0	0	4
CPC 7. Лікарські препарати, які застосовуються у неврології. Порядок надання паліативної допомоги інкурабельним хворим. Наказ МОЗ № 41 от 21.01.2013.	4	0	0	0	0	4
<i>Разом за змістовим модулем 5</i>	<i>38</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>10</i>	<i>0</i>	<i>28</i>
Усього в дисципліні	120	12	0	72	0	36

5. Теми лекційних / семінарських / практичних / лабораторних занять**5.1. Теми лекційних занять**

№	Назва теми	Кіл-ть годин
1.	Лекція 1. Введення у неврологію. Принципи структури і функцій нервової системи. Симптоми центрального та периферичного парезів. Синдроми ураження рухового шляху на різних рівнях. Автоматизовані несвавільні рухи. Координація рухів. Екстрапірамідна система та	2

	синдроми її ураження.	
2.	Лекція 2. Вищі мозкові функції та їх порушення. Локалізація функцій у корі головного мозку та синдроми уражень.	2
3.	Лекція 3. Судинні захворювання головного і спинного мозку.	2
4.	Лекція 4. Пароксизмальні стани в клініці нервових хвороб.	2
5.	Лекція 5. Неврологічні аспекти черепно-мозкової травми	2
6.	Лекція 6. Демілінізуючі захворювання нервової системи	2
Разом		12

5.2. Теми семінарських занять

Семінарські заняття не передбачені.

5.3. Теми практичних занять

№	Назва теми	Кіл-ть годин
1.	Тема 1. Принципи будови та функціонування нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи – нейрон. Уявлення про рефлекс та рефлекторну дугу.	2
2.	Тема 2. Довільні рухи та їх порушення. Методика дослідження довільних	2
3.	Тема 3. Симптоми центрального і периферичного парезів. Синдроми ураження рухового шляху на різних рівнях.	2
4.	Тема 4. Автоматизовані несвавільні рухи. Координація рухів. Екстрапірамідна система та синдроми її ураження.	2
5.	Тема 5. Мозочок. Синдроми ураження мозочка.	2
6.	Тема 6. Чутлива система та симптоми її ураження. Види і типи порушення чутливості.	2
7.	Тема 7. Черепні нерви: I, II, VIII та синдроми їх ураження..	2
8.	Тема 8. Черепні нерви: III, IV, VI та синдроми їх ураження..	2
9.	Тема 9. Черепні нерви: V, VII та синдроми їх ураження..	2
10.	Тема 10. Черепні нерви: IX, X, XI, XII та синдроми їх ураження. Бульбарний, псевдобульбарний та альтернуючі паралічі.	2
11.	Тема 11. Методика дослідження вегетативної нервової системи. Патологія вегетативної нервової системи	2
12.	Тема 12. Локалізація функцій у корі головного мозку. Синдроми уражень.	2
13.	Тема 13. Спинномозкова рідина, її зміни. Менінгеальний синдром.	2
14.	Тема 14. Функціональна діагностика захворювань нервової системи.	2
15.	Тема 15. Кровопостачання головного і спинного мозку.	2
16.	Тема 16. Практичні навички «Загальна неврологія»	2
17.	Тема 17. Судинні захворювання головного та спинного мозку. Хронічні порушення мозкового кровообігу.	2
18.	Тема 18. Гостре порушення мозкового кровообігу по ішемічному типу. Транзиторна ішемічна атака.	2
19.	Тема 19. Гостре порушення мозкового кровообігу по геморагічному типу.	2
20.	Тема 20. Епілепсія та нееiplептичні пароксизмальні стани	2
21.	Тема 21. Головний біль. Порушення сну.	2
22.	Тема 22. Професійні і побутові нейроінтоксикації. Ураження нервової системи при дії фізичних факторів	2
23.	Тема 23. Неврологічні аспекти черепно-мозкової травми. Спінальна травма	2

24.	Тема 24. Менінгіти.	2
25.	Тема 25. Арахноїдіти.	2
26.	Тема 26. Енцефаліти.	
27.	Тема 27. Поліомієліт. Гострий мікліт. Боковий аміотрофічний склероз. Паліативна терапія.	2
28.	Тема 28. Нейросифіліс.	2
29.	Тема 29. Ураження нервової системи за наявності ВІЛ-інфекції.	2
30.	Тема 30. Туберкульоз нервової системи.	2
31.	Тема 31. Деміелінізуючі захворювання нервової системи.	2
32.	Тема 32. Будова і функції периферичної нервової системи. Симптоми натягу нервів.	2
33.	Тема 33. Захворювання периферичної нервової системи	2
34.	Тема 34. Соматоневрологічні синдроми.	2
35.	Тема 35. Спадково-дегенеративні захворювання нервової системи: нервово-м'язові, та з ураженням пірамідної, екстрапірамідної і мозочкової систем.	2
36.	Тема 36. Практичні навички «Спеціальна неврологія»	2
Всього		72

5.4. Теми лабораторних занять

Лабораторні заняття не передбачені.

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

№	Назва теми / види завдань	Кіл-ть годин
1	<i>Самостійне опрацювання тем, які входять до плану аудиторних занять:</i>	
1.1	Тема 16. Практичні навички «Загальна неврологія» (теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок)	4
1.2	Тема 36. Практичні навички «Спеціальна неврологія» (теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок)	4
2	<i>Самостійне опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять:</i>	
2.1	(CPC 1) Головні етапи розвитку неврологічної науки.	
2.2	(CPC 2) Самостійна курація хворих зі складанням історії хвороби	4
2.3	(CPC 3) Пухлини головного та спинного мозку. Абсцес головного мозку.	4
2.4	(CPC 4) Паразитарні захворювання нервової системи, пріонові інфекції.	4
2.5	(CPC 5) Вроджені дефекти хребта і спинного мозку. Сирингомієлія.	4
2.6	(CPC 6) Перинатальні ураження нервової системи.	4
2.7	(CPC 7) Лікарські препарати, які застосовуються у неврології. Порядок надання паліативної допомоги інкурабельним хворим. Наказ МОЗ № 41 від 21.01.2013 р.	4
Всього		36

7. Методи навчання

Лекції.

Практичні заняття: бесіда, вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок огляду пацієнта, демонстрація та відпрацювання навичок виконання неврологічного обстеження, тренувальні вправи з диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань нервової системи.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійна робота з банком тестових завдань Крок-2, самостійне вирішення клінічних завдань та опанування клінічних протоколів.

8. Форми контролю та методи оцінювання (у т.ч. критерії оцінювання результатів навчання)

Поточний контроль: усне опитування, тестування, оцінювання виконання практичних навичок, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Підсумковий контроль: усний іспит.

Оцінювання поточної навчальної діяльності на практичному занятті:

1. Оцінювання теоретичних знань з теми заняття:
 - методи: опитування, вирішення ситуаційної клінічної задачі
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
2. Оцінка практичних навичок та маніпуляцій з теми заняття:
 - методи: оцінювання правильності виконання практичних навичок
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.
3. Оцінювання роботи із пацієнтом з теми заняття:
 - методи: оцінювання: а) комунікативних навичок спілкування з пацієнтом, б) правильність призначення та оцінки лабораторних та інструментальних досліджень, в) дотримання алгоритму проведення диференціального діагнозу, г) обґрунтування клінічного діагнозу, д) складання плану лікування;
 - максимальна оцінка – 5, мінімальна оцінка – 3, незадовільна оцінка – 2.

Оцінка за одне практичне заняття є середньоарифметичною за всіма складовими і може мати лише цілу величину (5, 4, 3, 2), яка округлюється за методом статистики.

Критерії поточного оцінювання на практичному занятті

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду пацієнта та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду пацієнта інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду пацієнта та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з суттєвими

	помилками.
Незадовільно «2»	Здобувач не володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду пацієнта та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.

Здобувач допускається до іспиту за умови виконання вимог навчальної програми та в разі, якщо за поточну навчальну діяльність він отримав не менше 3,00 балів і склав тестовий контроль за тестами «Крок-2» не менш ніж на 90% (50 завдань).

Оцінювання результатів навчання під час підсумкового контролю

Зміст оцінюваної діяльності	Кількість балів
Вирішення клінічної задачі з оцінкою лабораторних та інструментальних досліджень.	1
Відповідь на теоретичні запитання.	2
Оцінка результатів додаткових методів дослідження стану нервової системи (рентгенограми, КТ, МРТ-знімки тощо).	1
Практичне завдання за типом ОСКІ.	1

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти на іспиті

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач освіти правильно, точно і повно виконав всі завдання екзаменаційного білету, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання. Грунтовно і всебічно знає зміст теоретичних питань, вільно володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. При вирішенні клінічної задачі правильно інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, правильно відповідав на всі поставлені питання і переконливо обґруntував свою точку зору, міг запропонувати та обґруntувати альтернативний варіант рішення з окремих питань. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ правильно демонстрував виконання практичних навичок, точно дотримувався алгоритму їхнього виконання.
Добре «4»	Здобувач освіти достатньо повно виконав всі завдання екзаменаційного білету, чітко і логічно відповів на поставлені екзаменаторами запитання. Достатньо глибоко і всебічно знає зміст теоретичних питань, володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає несуттєві помилки, які усуваються самим здобувачем, коли на них вказує екзаменатор. При вирішенні клінічної задачі припускається несуттєвих помилок чи неточностей в інтерпретації даних анамнезу, результатів клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, без суттєвих помилок відповідав на всі поставлені питання, повно обґруntував свою точку зору, проте пропозиція альтернативного варіанту викликала утруднення. При розв'язанні практичного завдання за типом ОСКІ допустив незначні похибки в алгоритмі та техніці виконання навички, виправлені за вказівкою викладача.

Задовільно «3»	Здобувач освіти у неповному обсязі виконав всі завдання екзаменаційного білету, відповіді на додаткові та навідні запитання мають нечіткий, розплівчастий характер. Володіє основним обсягом теоретичних знань, неточно використовує професійну та наукову термінологію. Відчуває значні труднощі при побудові самостійної логічної відповіді, у застосуванні теоретичних знань при аналізі практичних завдань. У відповідях мають місце суттєві помилки. При вирішенні клінічної задачі з помилками інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, не знати окремих деталей, допускає неточності у відповідях на питання, недостатньо правильно обґруntovuvav свої відповіді та трактуvav формулювання, vіdchuvav трудnoщі u vikonannі завдань ta propozicijі aльтернативних variantiv. Pri rozw'язannі praktichnogo zavdannya za tipom OСKІ priпustivся значnih poхibok u algortimі tа tehnіci vikonannя navichki.
Незадовільно «2»	Здобувач освіти не виконав завдання екзаменаційного білету, у більшості випадків не дав відповіді на додаткові та навідні запитання екзаменаторів. Не опанував основний обсяг теоретичних знань, виявив низький рівень володіння професійною та науковою термінологією. Відповіді на питання є фрагментарними, непослідовними, нелогічними, не може застосовувати теоретичні знання при аналізі практичних завдань. У відповідях має місце значна кількість грубих помилок. При вирішенні клінічної задачі не міг інтерпретувати отримані дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, відповісти на поставлені питання, або допускає у відповідях суттєві помилки; не міг обґруntovuvav свої rіshennja chi robiv цe ne perekonliv. Aльтернативних variantiv ne propoнuvav. Pri rozw'язannі praktichnogo zavdannya za tipom OСKІ ne prodemonstrovav abo priпustivся grubih pomilok i poхibok u algortimі tа tehnіci vikonannя navichki.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Оцінка за дисципліну складається на 50% з оцінки за поточну успішність та на 50% з оцінки за іспит.

Середній бал за дисципліну переводиться у національну оцінку та конвертується у бали за багатобальною шкалою (200-бальною шкалою).

Конвертація традиційної оцінки в 200-бальну виконується інформаційно-технічний відділ Університету програмою «Контингент» за формулою:

Середній бал успішності (поточної успішності з дисципліни) $\times 40$

Таблиця конвертації традиційної оцінки у багатобальну

Національна оцінка за дисципліну	Сума балів за дисципліну
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Нижче 120

За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення студентів з освітньої компоненти, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Конвертація традиційної оцінки з дисципліни та суми балів за шкалою ECTS

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів
D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

10. Методичне забезпечення

- Робоча програма навчальної дисципліни
- Силабус
- Методичні розробки до лекцій
- Методичні розробки до практичних занять
- Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
- Мультимедійні презентації
- Ситуаційні клінічні завдання
- Електронний банк тестових завдань

Навчально-методична література:

- Неврологія : навчальний посібник / [І.А.Григорова, Л.І. Соколова, Р.Д. Герасимчук, А.С. Соn, та ін.] за редакцією І.А. Григорової, Л. І. Соколової - 3-е видання. Київ: ВСВ «Медицина», 2020. 640 с.
- Топічна діагностика патології нервової системи. Алгоритми діагностичного пошуку. Шкробот С.І., Салій З.В., Бударна О.Ю. Укрмедкнига, 2018. 156 с.
- Методи обстеження неврологічного хворого: навч. посібник / за ред. Л.І.Соколової, Т.І.Ілляш. – 2-ге вид. Київ: Медицина, 2020. 143 с.

11. Питання для підготовки до підсумкового контролю

1. Неврологія як наука, галузь практичної медицини і учебний предмет.
2. Основні етапи розвитку нервової системи.
3. Анатомо-топографічні відділи нервової системи.
4. Основні принципи функціонування нервової системи.
5. Рефлекторний апарат спинного мозку. Рефлекс, рефлекторна дуга. Сухожилкові і перистальні рефлекси, дуги їх замикання. Обстеження сухожилкових, перистальних, шкірних рефлексів (стіло-карпо-радіальних, з біцепса, з тріцепса, колінних, ахілових, черевних).
6. Кортико-спинальний і кортико-нуклеарний шляхи. Центральний та периферичний паралічи. Обстеження обсягу активних та пасивних рухів, тонусу і сили м'язів.
7. Топічна діагностика патології довільних рухів на різних рівнях ураження.
8. Обстеження патологічних рефлексів (Бабінського, Оппенгейма, Гордона, Шефера, Россолімо, Бехтерева, Жуковського та інші) та синкінезій.
9. Екстрапірамідна система, анатомічні особливості, функції. Синдроми ураження.
10. Мозочок, синдроми ураження. Види атаксій. Обстеження координації рухів (пальце-носова, коліно-п'яткова проби, діадохокінез, проби на дисметрію).
11. Чутливість. Види чутливості, види та типи чутливих порушень. Синдром Броун-Секара. Обстеження чутливості (поверхневих, глибоких і складних видів).
12. Анатомо-фізіологічні дані, методика дослідження, синдроми ураження I-XII пар черепних нервів.
13. Центральний і периферичний парез лицьового нерва.
14. Бульбарний і псевдобульбарний синдроми.
15. Альтернуочі паралічі. Синдроми ураження ніжок мозку, мосто-мозочкового кута, варолієвого мосту.
16. Вегетативна нервова система, функції, синдроми ураження. Синдром Бернара-Горнера.
17. Кора великих півкуль, цито-архітектонічні поля, синдроми ураження. Обстеження мови, праксису, гнозису, письма, читання, рахування
18. Ліквоутворення, склад ліквору у нормі, його видозміни при менінгітах, пухлинах, геморагічному інсульті, туберкульозі.
19. Клініка менінгеального синдрому.
20. Функціональні методи дослідження в неврології (електрофізіологічні, ультразвукові, нейровізуалізаційні).
21. Кровопостачання головного і спинного мозку.
22. Минучі порушення мозкового кровообігу. Транзиторна ішемічна атака.
23. Геморагічний інсульт.
24. Ішемічний інсульт. Принципи недиференційованого і диференційованого лікування інсультів.
25. Спінальні інсульти.
26. Сучасна класифікація пароксизмальних станів в клініці нервових хвороб.
27. Патогенетична суть епілепсії, класифікація епілептичних нападів, принципи диференційованого лікування.
28. Епілептичний статус, клініка, діагностика, лікування.
29. Неепілептичні пароксизмальні стани – судомні та безсудомні.
30. Вегетативно-судинні пароксизми.
31. Синкопальні стани.
32. Цефалгії, патогенетичні механізми виникнення, клініка, діагностика, лікування.
33. Мігрень: патогенез, клініка, лікування.
34. Інсомнії, гіперсомнії.
35. Основні клінічні синдроми і принципи лікування за умови екзогенних інтоксикацій.

36. Стадії ураження нервової системи за умови гострої та хронічної променевої хвороби.
37. Вібраційна хвороба.
38. Закрита черепно-мозкова травма. Спінальна травма. Невідкладна допомога.
39. Синдроми проявлення пухлин головного та спинного мозку. Зміни спино-мозкової рідини.
40. Абсцеси головного мозку, клінічні синдроми, диференційний діагноз.
41. Менінгіти. Дослідження менінгеальних симптомів (ригідність потиличних мязів, симптоми Керніга, Брудзинського).
42. Арахноїдіти.
43. Енцефаліти.
44. Ураження нервової системи при грипі, ревматизмі, герпес вірусній інфекції.
45. Поліомієліт.
46. Гострий мієліт.
47. Боковий аміотрофічний склероз. Принципи паліативної терапії.
48. Нейросифіліс. Клінічні форми.
49. Ураження нервової системи за наявності ВІЛ-інфекції.
50. Туберкульоз нервової системи.
51. Розсіяний склероз (етіопатогенез, варіанти перебігу, клініка, сучасні методи лікування).
52. Паразитарні захворювання нервової системи (цистицеркоз, ехінококоз, токсоплазмоз).
53. Пріонові інфекції.
54. Рефлекторні вертеброгенні синдроми. Корінцеві синдроми. Симптоми натягу стегнового та сідничного нервів.
55. Невралгія трійчастого нерва.
56. Нейропатія лицьового нерва.
57. Варіанти плечових плексопатій.
58. Нейропатії ліктьового, променевого, серединного, великогомілкового, малогомілкового нервів.
59. Компресійно-ішемічні (тунельні) синдроми.
60. Полінейропатії (інфекційні, токсичні, паранеопластичні), сучасні методи лікування.
61. Дитячий церебральний параліч, клінічні варіанти, лікування.
62. Соматоневрологічні синдроми при захворюваннях травного тракту, легенів, серцево-судинної системи, крові, ендокринних захворюваннях. Паранеопластичний синдром.
63. Прогресуючі м'язові дистрофії-первинні (міопатії) та вторинні (аміотрофії).
64. Міотонія.
65. Міастенія. Міастенічні синдроми. Пароксизмальна міоплегія.
66. Гепатоцеребральна дегенерація (хвороба Коновалова-Вільсона).
67. Хвороба Гентінгтона, клінічні прояви та лікування.
68. Хвороба Паркінсона, клінічні прояви та лікування.
69. М'язові дистонії.
70. Спиноцеребеллярні атаксії. Спадкова атаксія Фридрейха.
71. Спадкова спастична параплегія. Хвороба Штрюмпеля.
72. Краніо-вертебральні аномалії.
73. Сирингомієлія (етіопатогенез, клініка, діагностика, лікування).
74. Групи лікарських препаратів, які застосовуються у неврології.
75. Особливості ведення інкурабельних пацієнтів та застосування паліативних методів у неврологічній практиці. Порядок надання паліативної допомоги. Наказ МОЗ №41.
76. Трактування основних показників допоміжних методів обстеження в неврологічній клініці (електрофізіологічних, ультразвукових, рентгенологічних, комп'ютерно-томографічних).

77. Визначення провідного неврологічного синдрому у конкретного хворого.
78. Обґрунтування топічного діагнозу у хворого, який обстежується.
79. Проведення диференціальної діагностики.
80. Визначення схеми лікування і додаткових обстежень, які призначені наявному хворому.

12. Рекомендована література

Основна

1. Неврологія : навчальний посібник / [І.А.Григорова, Л.І. Соколова, Р.Д. Герасимчук, А.С. Сон, та ін.] за редакцією І.А. Григорової, Л. І. Соколової - 3-е видання – Київ, ВСВ «Медицина», 2020 р. – 640 с.
2. Топічна діагностика патології нервової системи. Алгоритми діагностичного пошуку. Шкробот С.І., Салій З.В., Бударна О.Ю. Укрмедкнига, 2018. – 156 с.
3. Методи обстеження неврологічного хворого: навч. посібник / за ред. Л.І.Соколової, Т.І.Ілляш. – 2-ге вид. – Київ: Медицина, 2020. – 143 с.
4. Медицина невідкладних станів. Екстрена(швидка) медична допомога: підручник / І.С. Зозуля, В.І. Боброва, Г.Г. Рощин та інші / за ред. І.С. Зозулі. - 3-е видання, пер. та доп. - Київ. - ВСВ «Медицина», 2017. – 960 с.
5. Негрич Т.І., Боженко Н.Л., Матвієнко Ю.Щ. Ішемічний інсульт: вторинна стаціонарна допомога: навч. посіб. Львів: ЛНМУ імені Данила Галицького, 2019. – 160 с.

Додаткова

1. Боженко М.І., Негрич Т.І., Боженко Н.Л., Негрич Н.О. Головний біль. Навчальний посібник.-К.: Видавничий дім «Медкнига», 2019. – 48 с.
2. Медицина за Девідсоном: принципи і практика: 23-е видання: у 3 томах. Том 1 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В.Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона.- «Медицина», 2020. - 258 с.
3. Медицина за Девідсоном: принципи і практика: 23-е видання: у 3 томах. Том 2 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В.Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона.- «Медицина», 2021. - 778 с
4. Медицина за Девідсоном: принципи і практика: 23-е видання: у 3 томах. Том 3 / за ред. Стюарта Г. Ралстона, Яна Д. Пенмана, Марка В.Дж. Стрекена, Річарда П. Гобсона.- «Медицина», 2021. - 642 с.

13. Електронні інформаційні ресурси

1. Medical Books On-line Library (Neurology) – free download
<http://medbookshelf.info/category/neurology/>
2. Клінічні настанови з неврології. (Наказ МОЗ України N 487 від 17.08.2007 р.)
<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0487282-07#Text>
3. Міністерство охорони здоров'я України <http://moz.gov.ua>
4. Державний експертний центр МОЗ України www.dec.gov.ua/mtd/home/